

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/82/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010470
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5622010470.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 26. augusta 2024 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Evy Kyselovej, prejednal sťažnosť odsúdeného A. B. C. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2Nt/27/2022 z 5.2.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. C. zamietla ako nedôvodnú.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. C. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/42/2016.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd v podstate odôvodnil tak, že odsúdený ani v návrhu, ani na verejnom zasadnutí neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní a vôbec neoznačil ani nepredložil dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

V sťažnosti uviedol, že opätovne došlo k porušeniu jeho práv v zmysle čl. 6 ods. 1, prvá veta, Európskeho dohovoru o ľudských právach, keď okresný súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy v celkovom počte 4 za situácie, keď bol odsúdený najmä na základe dôkazov, ktoré v konaní navrhovala prokuratúra a boli vykonané teda len tie dôkazy, ktoré ho mali usvedčiť. Ním navrhované dôkazy doposiaľ neboli vykonané, hoci by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Okresný súd sa nevysporiadal s výsluchmi svedkov, ktorí boli opätovne vypočutí na základe ním podaného trestného oznámenia na D. E. F.. Okresný súd sa nevysporiadal s jeho tvrdením, že budova obecného úradu obce Demänovská dolina je rozdelená na dve časti, pričom v jednej sa realizovala rekonštrukcia obecného úradu a druhá časť, v ktorej sa nachádzali potraviny a pošta, mala samostatný vchod a bola oddelená od staveniska, t. j. obecného úradu. Vzhľadom na ich funkčné oddelenie, budova obchodu a pošty mohla fungovať bez toho, aby aj prípadné zrútenie krovu malo na ich prevádzku dopad. Prvostupňový súd uviedol, že skutočnosť predložená odsúdeným nie je novou okolnosťou, ktorá by nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Poukázal na konanie vedené pod ČVS: ORP-343/1-VYS-LM-2022, ktoré uviedol aj v návrhu na povolenie obnovy konania a ktoré v pôvodnom rozsudku uvedené byť nemohlo. Pokiaľ súd uviedol, že okolnosť ním uvedená v návrhu na povolenie obnovy konania musela byť známa aj znalcom Ing. Jurajovi Lovichovi, ide o domnienku a nie o relevantne podložený dôkaz. S tvrdením súdu, že v priestoroch obecného úradu pôsobilo na dennej báze 5 zamestnancov a ďalší stavební robotníci, sa nestotožňuje. Toto tvrdenie bolo vyvrátené A. G. G.. Uviedla, že statika bola narušená len v priestoroch, kde sa vykonávala rekonštrukcia, teda nie v miestach pošty a potravín. K ohrozeniu ľudí teda nemohlo dôjsť v priestoroch pošty a potravín, ktoré mali samostatný vchod. Týmto osobám

teda nemohlo hroziť nebezpečenstvo v dôsledku možného zrútenia krovu. Pokiaľ pani D. F. pokračovala v ďalších mesiacoch v stave, ktorý mal on zapríčiniť, údajne nesprávnymi pokynmi, z jeho pohľadu sa mala dopustiť taktiež zločinu všeobecného ohrozenia. V jej prípade však bolo trestné oznámenie odmietnuté, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Opätovne poukázal, že sa nemôže stotožniť s postupom prvostupňového súdu, keď sa nevysporiadal so svedeckými výpoveďami, ktoré boli vykonané až po odsudzujúcom rozsudku. Ide pritom o nové dôkazy a skutočnosti. Domnieva sa, že vyšli preto najavo nové skutočnosti na základe svedeckých výpovedí vykonaných po jeho odsúdení, ktoré mohli viesť k inému rozhodnutiu o jeho vine. On svojím konaním neuviedol do nebezpečenstva smrti viac ako 7 osôb z dôvodu, že v budove, ktorá bola rekonštruovaná sa toľko osôb nenachádzalo. Vyplýva to z výpovedí A. G. G. a A. F. H.. Nemohol preto spáchať zločin všeobecného ohrozenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za formálne a fráзовité, keď okresný súd sa nezaoberal ním uvádzanými skutočnosťami. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. výrok napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd vo veci rozhodol zákonne. Ani podľa názoru krajského súdu návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania neobsahuje nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Z návrhu odsúdeného je zrejmé, že tento má iný náhľad na hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Poukazuje na výpovede svedkýň, ktoré v inom konaní po jeho odsúdení uviedli, že narušená statika nezasahovala do časti budovy, kde bola umiestnená pošta a potraviny, keďže tieto mali samostatný vchod separovaný od staveniska. Podľa týchto svedkýň sa na obecnom úrade, na ktorom sa realizovala rekonštrukcia, nemohlo nachádzať viac ako 7 ľudí.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že z trestného spisu nepochybne vyplýva, že znalci v pôvodnom konaní Ing. Juraj Lovich a Ing. Ivan Čierny boli dostatočne oboznámení s priestormi, v ktorých sa nachádzal obecný úrad, ako aj pošta a potraviny, pričom obom znalcom bola známa aj skutočnosť, že pošta a potraviny majú samostatný vchod od vchodu do obecného úradu. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva z ich znaleckých posudkov, z ktorých je zrejmé, že pred ich vypracovaním obidvaja znalci vykonali obhliadku celej budovy, z ktorej bola vyhotovená aj fotodokumentácia, z ktorej je tiež zrejmé, že obidvaja znalci mali dokonalý prehľad, v ktorej časti budovy sa nachádza obecný úrad a v ktorej sa nachádzajú potraviny s poštou. Taktiež z týchto obhliadok a vytvorenej fotodokumentácie je nepochybné, že obidvom znalcom bolo známe, že obecný úrad a priestory pošty a potravín majú samostatné vchody. Touto odsúdeným uvádzanou skutočnosťou sa už zaoberal vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 4. augusta 2022, keď dovolanie obžalovaného A. B. C. odmietol.

Z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní je zrejmé, s poukazom aj na posudok vypracovaný statikom A. E. I., že ak by došlo k zrúteniu krovu alebo časti nosných konštrukcií, možno dôvodne predpokladať ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť osôb v budove, resp. aj v jej bezprostrednej blízkosti. Z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní teda nepochybne vyplýva, že ohrození boli nielen ľudia nachádzajúci sa v budove, ale aj osoby prípadne sa nachádzajúce v bezprostrednej blízkosti budovy. Ide pritom o závery znalcov, ktoré neboli žiadnym spôsobom spochybnené. Názor neskôr vypočutých svedkýň A. G. aj A. H. o tom, koľkým osobám hrozilo nebezpečenstvo pri zrútení krovu, preto nepovažuje krajský súd za spôsobilý spochybníť závery vyššie uvedených znalcov.

Z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní nepochybne vyplýva, že v budove obecného úradu sa denne pohyboval počet osôb vyšší ako 7, nakoľko nešlo len o zamestnancov obecného úradu, ale aj o občanov, ktorí navštevovali obecný úrad, resp. o predavačky a zákazníkov potravín a pošty a tiež prítomných robotníkov. Tvrdenie odsúdeného v návrhu na povolenie obnovy konania, že nemohlo ísť o počet osôb vyšší ako 7, preto nemá v žiadnych dôkazoch oporu. Konštatovanie prvostupňového súdu v pôvodnom rozsudku, že v interiéroch nehnuteľnosti sa pravidelne pohybovalo najmenej 9 osôb, preto považuje krajský súd za správne, zodpovedajúce dôkaznej situácii a nepochybné skutočnosťami uvedenými odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ani túto námietku nepovažuje krajský súd za odôvodnenú. Prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočne a zrozumiteľne, keď konštatoval, z akých dôvodov nepovažuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný. Uviedol, že odsúdeným uvádzané nové skutočnosti a dôkazy, sú vlastne dôkazmi, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní, a s ktorými sa aj príslušní znalci dostatočne vysporiadali.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď odmietol doplniť dokazovanie výsluchom svedkov A. H., A. G. a A. G., nakoľko z ich výpovedí zabezpečených po odsudzujúcom rozsudku je zrejmé, že títo neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli neznáme v pôvodnom konaní, ale len podľa svojho presvedčenia vyjadrujú laický názor vo vzťahu k množstvu osôb, ktoré by prípadným zrútením časti objektu mohli byť ohrozené. Nejde pritom ani o svedkov, ktorých výpovede by boli spôsobilé objektívne spochybníť závery znalcov Ing. Lovicha, Ing. Beřka, resp. Ing. Čierneho.

Keďže krajský súd sa nestotožnil so sťažnostnými námietkami odsúdeného a výrok okresného súdu považuje za zákonný, nakoľko ani podľa názoru krajského súdu nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine a okresný súd svoj výrok aj dostatočne argumentačne odôvodnil, preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdeného A. B. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.